

GLEDALIŠKI LIST

KR. NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

IZHAJA 1., 10., 20. V MESECU

CENA 5 DIN

„Jongleur de Notre Dame.“

Med opernimi deli, katerih teksti obravnavajo religiozne dogodke, zavzema »Jongleur de Notre Dame« najpomembnejše mesto. Z glasbo reševati scenski problem čiste duše, očiščenja telesa in zveličanja, spregovoriti v tonih o sveti Devici kot predmetu najiskrenejše ljubezni in oboževanje, to vse je bilo Massenetovemu lirizmu tako blizu, da v resnici nima njegova opera »Jongleur de Notre Dame« sebi enake.

V operni literaturi se zelo redko najde taka harmonija med tekstrom in glasbo kot v tem delu, ki je tako oddaljeno od vsake realnosti in teatralnosti ter nosi popolnoma opravičeno svoje ime »miracle«. Vnanjega dejanja tu sploh ni, in če ga je kaj, ga je tako malo, da je treba delo zaradi njegovega globokega miru, če ga hočemo pravilno izvajati, smatrati bolj za oratorij. Samo mestoma se zasveti kot nefiksiran in diskreten okvir zunanjosti s svojim vedrim ljudsivom, s plesom, s pianom, trgom ter z majskim solncem, od katerega se pregrešni Jean na pragu svojega novega življenja tako nerad poslavljva.

Tudi kdor ne obožuje religiozne poezije — naša povojna doba šteje takih preveč — mora priznati, da na vsakega globoko deluje čistost Jeanove duše, ki je večja od čistosti duše Parsifala. To na prvi pogled pretirano primera sem napisal hoté: kajti Jeanu ni treba poljuba razkošnega sveta, da postane čist potem, ko je okusil greh; on nosi svojo čistost v sebi. Spoznavajoč svojo grešnost in obžalujoč ne zna razen svojega komedijanista ničesar, kar bi mogel podariti Materi Božji. Zaradi svojega odkritega, preprostega, pa globokega mišljenja, ki ga razodeva vsaka njegova beseda, in zaradi svoje čiste, pristne in neiskane poezije je Jean vreden Zeyerjevega peresa.

Koč režiser »Jongleura de Notre Dame« ne vidim v tej prekrasni, čisti in divni legendi komada tekočega opernega repertoarja, temveč več strani stare kronike, napisane o davnih, davnih dneh, ko je menda še čista in velika ljubezen ustvarjala čudež. Iz tega razloga sem se trudil, da sleherni realni element dejanja, ako ga že ne morem popolnoma udušiti, vsaj postavim na sceno kot podrejeni del

celote. Poglavljen mi je čudež, ne tisti čudež s štafažo realiziranih angelov in gestikulirajoče madone, temveč čudež ljubezni in očiščenja, ki govorji in sije iz srca Jeanovega kot sijaj belih lilij na oltarju v srca vseh ljudi, a ne samo na odru v razsvetljeni kapeli, temveč tudi v gledališču sploh, nudeč v hrupu in morali današnjega življenja za tri ure povratek v čase iskrenih oči in čistih duš.

Zdenko Knittl.

Fran Govekar:

Okoli Danilovega jubileja.

(Nadaljevanje.)

Tudi pesnik Fran Levstik je povedal svoje mnenje o ljubljanskem slovenskem gledališču, o Ljubljancih in Ljubljancankah. Povedal ga je tudi I. 1870 v Stritarjevem »Zvonu« in sicer trikrat:

»V 1. št. na str. 16. čitamo: »Kakor je navada po vseh večih mestih, kjer se nahaja kaj želje in hrepenenja po pravi omiki, tako se je to zimo tudi v Zagrebu združilo več znanih literatov... ki v zimskih večerih gospodičnam in gospem brezplačno predavajo o naravoslovji, poeziji, estetiki, zgodovini in enacih predmetih, v katerih je potrebno vsakemu človeku, da se malo ogleda. In v Ljubljani, v srcu Slovenije? — Žive podobe, plesovi, besede, maskarade in igre kakor: Servus Petelinček, Svitoslav Zajček itd. so ob svojem času res prav prijetne igrače, s katerim pa pravega ženstva ne bomo niti pridobivali, niti ogrevali.«

Isto kritiko ljubljanskih razmer je Fr. L. ponovil v 22. štev. »Zvana«:

»Kakor lansko zimo, tako so se združili tudi letos v Zagrebu hrvatski profesorji in literatje, da bodo v veliki dvorani vsak petek ob šestih zvečer razpravljali vedoželjnim narodnim gospem in gospodičnam o znanstvu in umetnosti in o drugih stvareh, ki zanimajo vsakega po pravi omiki hrepenečega človeka in torej tudi lepo, lehko misleče ženstvo...«

Radovedni smo: 1. ali ima Ljubljana, središče Slovenije, t. j. slovenske inteligencije toliko dušnih moči in veselja do umetnosti in znanstva, da bi se tudi ondi pričele enake razprave; 2. koliko poslušalk bi imel kdo, ki bi hotel narodnemu ženstvu v Ljubljani govoriti — ne o papeževi neznotnosti, a o Shakespearevem Othellu ali o Romeju in Juliji? 3. ako bi imel kaj lepih poslušalk, zakaj skrbi slovenska moška inteligencija v Ljubljani samo za pobožne kuharice in zapuščene device sl. katoliškega društva, katerim različne bratovščine um in pamet že dovolj razsvitljujejo, a ne tudi za ljubezni gospe in lepe gospodične narodne čitalnice? (Zvon, I. 352).

Na str. 336, 21. št. pa je Fr. L. poročal: »Dramat. društvo v Ljubljani je 15. oktobra t. l. igralo v deželnem gledališču resni igrokaz »Graščak in oskrbnik«. Srčno pozdravljamo ta prehod k resnim igram ter mu želimo najboljšega uspeha.«

No, Fr. L. se je varal: »Graščak in oskrbnik« nista imela uspeha ter se nista pojavila nikoli več... Pikanntno pa je dejstvo, da je Fran Levstik poslovenil besedilo hrvatske operete »Serežanc« in da je Jos Stritar v XIII. pogovoru (Zvon, 1. str. 222) ocenil prevod Tičnika in Serežana z istimi besedami, češ: »Besede v Tičniku« in »Serežanu« niso niti mrzle, niti gorke, a vendar take, da se ne ustavlajo dobri muziki. Slišimo praviti, da obe opereti jako godita našemu občinstvu, in to je glavn'a stvar.«

L. 1871 so igrali dr. Fr. Celestinovo igro v treh dejanjih »Rozo«, spisano po Molierovem vzgledu in v stihih, a le — enkrat. Prvič so uprizorili Hahnovo burko s petjem »Čevljar baron«, Nestroyevega »Lumpacija Vagabunda«, Mir. Vilharjevo spevoigro »Jamska Ivanča«, več enodejanskih burk in operet, a IV. Meden je včasi zapel kako operno arije. V jeseni l. 1871 so uprizorili Tylovo čarobno igro s petjem »Jurčove prikazni«, Kukuljevičev igrokaz »Stepan Šubic«, pa zopet razne enodejanke in »komične« operete. Prilastek »komične« se jim je pač zdel potreben, da bi nihče ne mislil, da je opereta morda — tragična in bi zato ostal doma!

L. 1872 je prineslo (27. aprila) Ant. Foersterjevo lirično opereto »Gorenjski slavček«, ki ji je napisala besedilo Lujiza Pesjakova. Bila je senzacija, ki se je 28. aprila pela še drugič in — potem odstavila z repertoarja.

V sezoni 1872/73 je dobilo društvo 2400 gld. deželne podpore in je imelo pravico igrati štirikrat na mesec. Igrali so 34krat (od sept. do srede junija) v gledališču. Toda društvo je imelo že precej deficit, ki ga je pokrilo v treh mesecih z nabiranjem prispevkov pri gledaliških prijateljih.

V tej sezoni so ponovili Nestroyevega »Lumpacija Vagabunda« in igrali prvič Raimundovega »Zapravljeve«, Kukuljevičeve junaško igro s petjem »Turki pri Sisku«, Germanikovo zgodovinsko igro »Pogumne Gorenjke«*, Mosenthalov igrokaz »Na Osojah«, Nestroyeve burko »Danes bomo tiči«, drama »Marie Jeanne« (franc.), Weile-novo žaloigro »Edda«, Tylovo »Požigalčev hčer« in Megerlov igrokaz »Na kmetih«. Izvirna noviteta pa je bila Jak. Alešovčeva igra s petjem v petih slikah »Dimež, strah kranjske dežele«.

V sezoni 1873/74 se ni igralo nič zanimivejšega; najboljši sta bili Mosenthalova igra »Debora« v Fr. Cegnarjevem prevodu in Birch Pfeiferjeve sentimentalni igrokaz »Nasledki skrivnostne pri-

* Iz nemščine prevel Okiški-Presern. Fran Levstik si je s to Germanikovo »zgodovinsko« igro dovolil drastičen dovtip. Naročil je lepak z naslovom »Ta ritaste babe z Bledu« in ga je obesil v gostilni tako, da ga je opazil Germanik. Ta je lepak ves togoten raztrgal in izpraševal, kdo je žlikovec. Levstik in njegovi tovarši pa so delali nedolžne obraze, in Germanik je besen odvihral. »Pogumne Gorenjke«, zgodovinska igra s petjem v treh dejanjih iz časov francoskega gospodarstva v Iliriji, se je ponovila 27. februar 1876 z A. Khonovo godbo, z novim duetom A. Stöckla in z »Ave-iz operete »Gorenjski slavček« A. Foersterja. Publiki je ugajala. Zato se je ponovila tudi še v novem gledališču.

sege« v Jos. Gecljevem prevodu. Burke, veseloigre in operete v enem dejanju so prekinili po enkrat le »Zapravljivec«, »Lumpacij Vagabund«, »Stari korporal«, »Danes bomo tiči«, »Pogumne Gorjenke«, Tylova »Trdoglava žena« in Nestroyeva burka »Nezgode starega mladeniča«. Ako je bilo količaj mogoče, so se vlagali kupleti in pesmi, ker publika si je že lela zlasti petja.

V sezoni 1874/75 je ostala deželna subvencija neizpremenjena 2400 gld. ter je društvo priredilo 30 predstav. Več društvenikov je ustavilo plačevanje članarine, repertoar se je poslabšal, poset predstav, ki je že od l. 1873 padal, je zdaj postal trajno nezadosten. Vendar se je sezona zaključila še s prebitkom 638 gld. Ker pa je med sezono odstopilo tudi več dobrih igralcev, se s pripravami za novo sezono ni moglo pričeti pravočasno.

Delovanje je postajalo z nezanesljivimi in deloma malomarnimi diletanti vedno teže; predstave so bile slabe. Zato je skušal odbor za sezono 1874/75 prepustiti prirejanje slovenskih predstav nemškemu ravnatelju Kotzkemu, ki naj bi vzdrževal večji red in disciplino. Toda Kotzky je ponudbo odklonil.

Prof. Janko Pajk v Mariboru pa je v svoji »Zori« (št. 9) l. 1875 pozivjal »naše od vseh (?) slovenskih strani podpirano društvo«, naj začne prirejati predstave tudi izven Ljubljane, češ, glejte zagrebško Dramatično društvo pojde celo v Dubrovnik, kjer bo v mestnem gledališču igralo pred cesarjem ter uprizorilo 15 iger! — Mariborski urednik in pisatelj Janko Pajk ni torej niti slušil, da ljubljansko Dramatično društvo jedva še živi in da se borí samo še za svoj obstanek. V nepoučenosti sta si bila Stritar in Pajk pač popolnoma enaka.

Repertoar v tej sezoni je poleg običajnih enodejank in dvodejank prinesel Winterfeldovo veseloigro v štirih dej. »Zakotni pisar«, Plötzovo burko v treh dej. »Zakleti princ«, Kaiserjevo burko v treh dej. »Denar, sveta vladar« s petjem, Holteijevo igro v dveh dej. »Bisernico« s petjem, francoski igrokaz »Ena se joče, druga se smeje« v štirih dej., in — Schillerjeve »Razbojnike« v Jos. Nollijevem prevodu. Izvirna novost je bila Jak. Alešovčeva zgodovinska igra v treh dej. (osmerih slikah) »Francozi v Kamniku«.

V sezoni 1875/76 so bili glavni igralci:

C. Podkrajškova, Drag. Odijeva, P. Namretova, Em. Ledarjeva, Iv. Vrtnikova, Al. Tekalčeva, Kocelj, P. Kajzelj, Fr. Schmidt, A. Jekovec, A. Jeločnik, Iv. Juvančič, Trnovec, Gr. Eržen, Iv. Šturm in Iv. Meden. Anton Stöckl, mlad skladatelj, je bil pevovodja in kapelnik. Anton Danilo je bil pač še tako neznaten začetnik, da ga kritik Sloven. Naroda tekom sezone 1876/77 še ne omenja.

„RIBA“

specialna trgovina vsakovrstnih rib

J. OGRINC

Ljubljana, Gradišče poleg Schumija

Vsaki dan sveže sladkovodne in
morske ribe

Deseti brat.

Včasih sem slišal doma na Dolenjskem o Desetem bratu tako povest: Na sredi hrušk, jablan in sлив stoji prijazen kmetski dom. Vse zunaj je zdravo in čvrsto, toda življenje, ki teče znotraj zidov in prsi, je zastrupljeno. Tega so krive strasti, ki so se razrastle med plemenitimi čustvi kakor plevel po slabo oskrbovani njivi in pre-rastle skoro vse, kar je kdaj pognaло v njih blagega in resnično človeškega. Žena sovraži moža, mož ženo, ženina mati ščuva ženo na moža, možev brat moža na ženo in sovraštvo raste naprej v sorodstvo in se širi kakor kuga v baladi. Pripeti pa se, ko nekoč solnce v čudovitih barvah zahaja in se pripravlja čaroben večer, da pride po hribu navzdol Deseti brat. Bos je, škornje ima na rami, na sebi le stare hlače in rjavu srajco, a na glavi klobuk s širokimi povešenimi krajevi in za trakom kito živopisanega poljskega cvetja. Če pogledaš njegov obraz, ki je širok in porasel s svetlimi dlakami, njegove rdeče ustne, odkoder te pozdravlja zdravje belih zob, in njegove oči, ki strme vate dolge, ozke, vlažne in dobre, se ti razlijuje po duši milina, ki je že davno nisi občutil. Vesel si in mil in dober in blag, ker si našel vendar enkrat — človeka, ki ga vsi tvoji čuti navdušeno in vzhičeno naenkrat zaznajo in pozdravijo.

Tako se pojavi Deseti brat na rebbri najbližje gore in gre v dolino in spet na grič in pride in pripoe do tistega, kjer stoji v zatišju hrušk, jablan in sлив naš kmetski dom.

Že je mrak, ko prestopi prag. Za mizo večerja sprta družina in ne zine besedé. Zdajci se odpro vrata in Deseti brat jim zapoje svoj pozdrav.

Tako je, kakor bi stopil Bog v hišo. Katero mesto je najčast nejše, da sede nanje? S katero jedjo naj ga počaste, s katero pijačo? Toda njemu ni ne do mesta, ne do jedi, ne do pijače. On nosi in troši samo mir, srečo in ljubezen. In teh prinese in natrese, da jih je vsa hiša polna. Sovraštvo gine in na njegovo mesto se plazi ljubezen. In ko je zavladala spet popolna sreča, sine čudovito poletno jutro. Prvi, ki je pri hiši vstal, je Deseti brat. Tiho, ne da bi vedel kdo zarj, je zlezel z mrve, kjer je nočil, in zdaj stoji pred še spečim belim domom in se od njega molče poslavljia. In ko odhaja v dolino, nabira spotoma cvetice, da okrasi z njimi svoj klobuk. Tih, nepoklican je prišel, tih, nepozvan spet odhaja. Ni čakal ne vabila, ne zahvale. In zdaj poje naprej tisto svojo milo pesem, katere napev se vije kakor bela pot po dolenjskih gričih in dolinah.

To je naš dolenjski Deseti brat. Jurčič je dal svojemu Desetemu bratu le polovico domače pristnosti. Druga polovica Jurčičevega

Modna trgovina F. Meršol nasl.

se nahaja sedaj v Wolfovici ulici št. 5. Priporoča svojo bogato zalogo ženskih ročnih del, vseh vrst volne, svile in bombaža. Predtiskanje ročnih del. Modno in kratko blago. Velika zaloga rokavice nogavic in pletenin za dame, gospode in otroke! — Ustanovljeno leta 1887.

Desetega brata pa je zvit junak, ki zna, če je treba, tudi z revolverjem v roki, izsiljevali od trdosrčnega Kavesa denar. To je tolovajska in nepristna polovica, ki tvori s prvo, s prisno, celoten tip Jurčičevega Desetega brata. Ta zmes ne daje in ne more dati, kar čuti narod o Desetem bratu. Kakšen kontrast med blago in pravljično podobo desetega brata in med kmetskim potepinom, ki nosi za srajco nabit revolver! No, Jurčič je zamislil svoj roman drugače in je zanj Desetega brata po potrebi prikrojil.

Vse vprizoritve tega Jurčičevega romana so nam kazale do zdaj ravno v podobi Desetega brata človeka, napol dobrotnika, napol moža z »mačkom« za srajco, kakor stoji nekje v tekstu. Včasih in celo pogostokrat je prevladoval mož z mačkom in potisnil dobrotnika brez nadaljenega pod mizo in pod klop. Na Danilovem jubileju pa je bilo to drugače. Dobrotnik je premagal nasilnika, človečanstvo žival, srce strast. Podoba tega Desetega brata je razlila krog sebe poezijo, ki jo je splelo o njem domišljije polno dolensko ljudstvo, ne da bi nötila tek in razplet romana.

V tem sta zadela pravo režiser in interpret. Cela vprizoritev je tako mnoga pridobila na svoji notranjosti.

»ŽONGLER NAŠE LJUBE GOSPE.«

(Vsebina.)

1. dej. — Na trgu v mestu Cluny na Francoskem. Ljudstvo slavi 1. maj na čast Devici Mariji, kar pride žongler Jean, ki se ga vsi veseli. Na vseobču željo jim zapoje in zapleše. To rajanje in glasno petje pa sliši prior bližnjega samostana. Ves ogorčen pride in zavrne žonglerja, češ, takih posvetnih pesmi tukaj ne sme peti, zato naj bo proklet. Jean prizna svojo krivdo in prosi odpuščanja. Prior mu obljubi milost, ako se iskreno skesa, in za pokoro vstopi kot menih v samostan. Jean se težkega srca poslavljá od zlate svobode in nato stopi s priorjem v klošter, kjer naj bo sprejet.

2. dej. — V samostanskih prostorih so zbrani menihi in pravljajo majniško slavnost. Med njimi so tudi kipar, slikar, glasbenik, poet in še drugi. Jean je v zadregi, ker ne vé, kako naj počasti Marijo, čn, ki ne zna druzega kot peti in plesati in še to vse le preprosto.

Med menihi umetniki nastane resno prerekanje, kafera umetnost je najvišja, kiparstvo, slikarstvo, poezija ali glasba? Ker nihče ne odneha, se razvije precejšen prepir, kateremu naredi konec šele prior, ki jih resno opominja, naj bodo složni in naj se napotijo v kapelo, kjer naj vsak po svoje počasti Marijo Devico.

EN GROS	„ELITE“ D. Z. O. Z.
KONFEKCIJA LASTNA IZDELAVA	LJUBLJANA, PREŠERNNOVA ULICA 9 - Največja konfekcijska trgovina -
EN DETAIL	Moistrsko krojena damska in moška oblačila

3. dej. — V samostanski kapeli. Meniško petje je končano. Jean vstopi skrivaj, da počasti Devico po svoje, t. j., s plesom in petjem. Marijo prosi odpuščanja, ker bo njegova pesem le preprosta. — Nato zapleše in zapoje. Ko prihajajo menihi, se ne morejo načuditi temu početju. Ogorčeni ga hočejo naznaniti priorju. Ko ta pride, se silno prestraši in proglaši Jeana za silnega grešnika, ki naj bo pogubljen za to bogoskrunstvo. Ali Devica Marija je Jeana uslišala in mu je izprosila odpuščenje. Kip Marije na oltarju oživi, nebeška luč zažari, zgodil se je čudež: Jean blažen umrje in je sprejet v nebesa.

RAZNO.

Repertoar Narodnega kazališta v Zagrebu v januarju 1926. Drama: Le pauvre sous l' escalier (Tri epizode po življenju Sv. Alekseja. Henri Gheon.), Parni kotel (Veseloigra. F. X. Svoboda.) Sveta Ivana (Shaw), Tvrđica ili Kir Janja (Šaljivo pozorište u tri dejstva. Jovan Sterija Popović.), Doktor Štiglić (Veseloigra. Friedmann in Nerz.), Diogeneš (Veseli igrokaz vu peterom dogodu po Titušu Brezovačkom), Knjižničar (Veseloigra. G. Moser.), Pustolov pred vratima (Tragikomedija. Milan Begović.), Crna kraljica (Bajna igra. Freudenreich.), Graničari (Ljudska igra. Freudenreich.), Peer Gynt (Ibsen). Oper: Manon Lescaut (Puccini). Boris Godunov, Faust, Carska nevesta, La Boheme, Nikola Šubić Zrinski. Snjeguročka (Rimski - Korsakov). Pikova dama. Operete: Orlov, Cloclo, Mam'zelle Nitcuche, Ciganska ljubezen, Knez Bonmarche, Kneginja čardaš. Baleti: Šeherezada, Leptiri, Pan Twardowski (baletna pantomima).

B. Shaw in tramvaj. V nekem nemškem gledališču so igrali Sv. Ivana. Tramvaj pa je nehal voziti mimo gledališča malo pred koncem te predstave. Ker je občinstvo zaradi tega odhajalo večinoma iz gledališča pred koncem predstave, da bi ne zamudilo zadnjih tramvajskih voz. je skrbni direktor vprašal Shawa: »Ali naš kaj črtamo ali spremenimo?« Shaw je odgovoril: »Spremenite — tramvajski vozni red.«

MLEKO

polnomastno, pasterizirano in vedno sveže
dostavljajo na dom

Združene mlekarne d. d., Ljubljana
Majstrova 10. — Telefon 446.

Krasno izbiro raznovrst. pohištva

nudi Vam po izredno zmernih cenah velezaloga pohištva, tapetniških izdelkov,
žime in morske trave tvrdka

Peter Kobal (Kranj), podr. Ljubljana-Kolizej
Zanesljivim plačnikom tudi na obroke.

DRAMA.

D E S E T I B R A T.

Sestajst slik iz Jurčičevega romana. Za oder priredil Pavel Golia.

Prva slika. V gozdu pred Slemenicami.

Deseti brat	Levar	Starec	Osipovič
Piškav	Skrbinšek	Deklica	Vera Danilova
Kvas	Gregorin		

Druga slika. Prihod na Slemenice.

Dolef	Danilo	Balček, njen bratec . . .	Hvalova
Gospod Benjamin	Lipah	Marijan, Piškavov sin . .	Drenovec
Grajska gospa	Medvedova	Kvas	Gregorin
Manica, grajska gdč	Šaričeva	Urša	Rakarjeva

Tretja slika. V Obrščakovi krēmi.

Dolef	Danilo	Frugi kmet	Kralj
Deseti brat	Levar	Miha	Sancin
Obrščak	Medven	Dva kmeta	Murgelj, Zorko
Matevžek	Plut	Dražarjev France	Jan
Prvi kmet	Košič	Krvavelj	Cesar

Cetrta slika. Oče in sin.

Deseti brat	Levar	Piškav	Skrbinšek
-----------------------	-------	------------------	-----------

Peta slika. Pri Krivčevih.

Krivec	Kralj	Krivčeva Francka	Vera Danilova
Kričevka	Ježkova	Marijan	Drenovec
Deseti brat	Levar		

Originalne prave angleške
gramofone in plošče

znamke „GLAS SVOJEGA GOSPODA“ se dobe samo pri tvrdki
A. Rasberger, Ljubljana, Tavčarjeva ulica št. 5

Carinsko posredniški špedicijski bureau

Maribor,
Jesenice.

Ljubljana,
Kolodvorska ulica 41.

Sesta slika. Prva ljubezen.

Manica Šaričeva | Kvas Gregorin

Sedma slika. Zaklad pod križem.

Deseti brat Levar

Osma slika. Svatba.

Dolef	Danilo	Krivčevka	Ježkova
Deseti brat	Levar	Dražarjev France	Jan
Kvas	Gregorin	Krivčeva Francka Vera	Daniłowa
Matevžek	Plut	Obrščak	Mědven
Krjavelj	Cesar	Marijan, Piškavov sin	Drenovec
Krivec	Kralj	Kmetje, kmetice, otroci, godci.	

Deveta slika. Sreča in nesreča v ljubezni.

Manica	Šaričeva	Deseti brat	Levar
Kvas	Gregorin	Marijan	Drenovec

Deseta slika. Poboj med bratoma.

Dolef	Danilo	Marijan	Drenovec
Kvas	Gregorin	Deseti brat	Levar

Enajsta slika. Deseti brat na smrtni postelji.

Deseti brat	Levar	Krjavelj	Cesar
	Kvas	Gregorin	

Dvanajsta slika. Po krivem obdolžen.

Gospod Benjamin	Lipah	Balček	Hvalova
Dolef	Danilo	Kvas	Gregorin
Sodnik	Peček	Doktor Vencelj	Jerman
Grajska gospa	Medvedova	Birič	Smerkolj
Manica, grajska gdč.	Šaričeva		

Trinajsta slika. Očetova skrivnost.

Marijan	Drenovec	Manica, grajska gdč.	Šaričeva
		Gospod Benjamin	Lipah

Štrinajsta slika. Odpoved in sprava.

Gospod Benjamin Lipah || Marijan Drenovec

Petnajsta slika. Po štirih letih.			
Kvas	Gregorin	Krjavelj	Cesar

Sestnajsta slika. Na grobu desetega brata.

Manica, grajska gdč.	Šaričeva	Balček	Hvalova
		Kvas	Gregorin

Režiser Pavel Golia, scenograf Ivan Vavpotič.

Daljši odmor po VIII. sliki. Krajsa odmora po IV. in XIV. sliki. Med XIV. in XV. sliko pretečejo štiri leta.

OPERA.

ZONGLER NAŠE LJUBE GOSPE.

(Le Jongleur de Notre Dame).

Mirakel v treh dejanjih. Pesnitev M. Lèua, prevedel Fr. Marolt, vglasbil J. Massenet.

Dirigent: A. Neffat.

Režiser: A. Knittl.

Jean	Knittl	Menih glasbenik	Šubelj
Boniface, samostan. kuhar	Betetto	Menih kipar	Sekula
Prior	Rumpelj	Prvi angel	Ribičeva
Menih pesnik	Mohorič	Drugi angel	Potučkova
Menih slikar	Janko		

Prikazen presv. Marije Device. Glasovi angelov. Menihi, meščani
in meščanke.

Čas: XIV. stoletje.

GROFICA MARICA.

Opereta v treh dejanjih. Besedilo spisala Julij Brammer in Alfred Grünwald. Uglasbil Emerik Kálmán.

Dirigent: dr. Švara.

Režiser: Jos. Povh ē.

Grofica Marica		Poličeva
Knez Moric Dragomir Populescu		Povh ē
Baron Kóloman Zsúpan, grajsčak iz Segedina	Medven	— Peček
Grof Tasilo Endrődy-Wittemburg		Drenovec
Liza, njegova sestra	Balatkova	— Ribičeva
Baron Karel Štefan Liebenberg		Šubelj
Kneginja Božena Cuddenstein pl. Chlumetz		Rakarjeva
Penižek, njen komorni sluga		Janko
Ilka pl. Dambössy		Korenjakova
Čeko, prileten sluga Marice		Simončič
Berko, cigan		Rus Jos
Manja, ciganka		Ramšakova

NAZNANILO.

Na novo urejena restavracija pod „SKALCO“, Mestni trg št. 11
nudi izvrstno pristno vinsko kapljico, kakor tudi topla in hladna
jedila Koncerti vsako soboto, nedeljo in sredo od 20—24 ure.

TONI JAGER-ČERNE & Ko.

TRGOVINA Z ROČNIMI FELI IN VOLNA V RAZLIČNIH BARVAH

LJUBLJANA, DVORNI TRG ŠTEV. 1

Sari,		***
Mariška,		***
Erzika,		***
Juliška,		***
Rezika,		***
Ilonka,		***
Etelka,		***
Micika,		***
otroci		***

Gostje, gospodje, dame, plesalke iz Tabarina, cigani, kmetski fantje in dekleta, čikoši. Sluge, natakarji in cig. godba. — I. dej. se vrši pred grajšino grofice Marice, II. in III. v njeni grajšini. — Plese je naštudirala Tuljaka. Dekoracije je naslikal Skružný. — Kostumi in toalet so narejeni v gledališki krojačnici.

Začetek ob 1/2 8.

Konec ob 11.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

23. februar	torek	Zaprto.	
24. "	sreda	Deseti brat	Red D
25. "	četrtek	Profesor Storin	Red A
26. "	petek	Pegica mojega srca (gostovanje v Celju)	
27. "	sobota	Obrt gospe Warrenove.	Red F
28. "	nedelja	ob 15. uri pop. Naša kri Ljudska predstava po znižanih cenah	Izven
		ob 20. uri zv. Deseti brat. Ljudska predstava po znižanih cenah	Izven

Ravnokar prispeli pomladanski modeli
damskih plaščev in kostumov pri tvrdki
Fran Lukić, Pred Škofijo štev. 19

Pazite pri nakupu čevljev na znamko 'Peko'

Tovarne Tržič.

Podružnice:

Ljubljana, Breg 20 in
Aleksandrova cesta 1.

Podružnice:

Zagreb, Račkoga ulica 3
Beograd, Knez Mihajlova br. 44.

Najpopolnejši in najcenejši domači izdelek.

1.	marca	ponedeljek	Naša kri	Red C
2.	"	torek	Zaprto	
3.	"	sreda	Ana Christie	Red A
4.	"	četrtek	Zapeljivka	Red F
5.	"	petek	Naša kri	Red B
6.	"	sobota	ob 15. uri pop. Pegica mojega srca. Dijaška predstava po znižanih cenah	Izven
7.	"	nedelja	ob 15. uri popoldne Deseti brat. Ljudska predstava po zniž. cenah	Izven
8.	"	ponedeljek	ob 20. uri zv. Ana Christie. Ljudska predstava po znižanih cenah	Izven
9.	"	torek	Deseti brat	Red E
10.	"	sreda	Obrt gospe Warrenove	Red D
11.	"	četrtek	Zaprto.	
12.	"	petek	Ana Christie	Red F
13.	"	sobota	Ifigenija na Tavridi. Gostovanje v Celju.	

Opera:

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

23.	febr.	torek	Srce iz lecta, Poziv na ples, Capriccio Espagnole	Red A
24.	"	sreda	Zvedave ženske	Red C
25.	"	četrtek	Zaprto.	
26.	"	petek	Večni mornar	Red E
27.	"	sobota	Zaprto.	
28.	"	nedelja	ob 15. uri pop. Zvedave ženske. Ljudska predstava po zniž. cenah	Izven
1.	marca	ponedeljek	Zaprto.	
2.	"	torek	Večni mornar	Red B
3.	"	sreda	Orfej v podzemlju	Red E
4.	"	četrtek	Jongleur de Notre Dame, premiera	Red D
5.	"	petek	Zaprto.	
6.	"	sobota	Večni mornar	Red F
7.	"	nedelja	ob 15. uri pop. Jongleur de Notre Dame. Ljudska predstava po zniž. cenah	Izven
			ob pol 20. uri zv. Grofica Marica, premiera	Izven
8.	"	ponedeljek	Zaprto.	
9.	"	torek	Jongleur de Notre Dame	Red A
10.	"	sreda	Večni mornar	Red C
11.	"	četrtek	Tosca	Red B
12.	"	petek	Zaprto.	
13.	"	sobota	Grofica Marica	Izven